

ה'תשנ"ח (א) אברהם יצחק בן אברהם

כן סיפר [הרבי מרוזין]: ר' שלום¹⁷ זצ"ל ראה את ר' פנחס מקוריץ מולח רגלים לכבוד שבת. וכך היה מנהגו: הרגים היו נתונים למטה והמלח היה על דף בגובה שלא יכול להשיגו בידו בלי קפיצה, ובכל פעם קפץ ונטל מלח. חיוך קל עבר על שפתי ר' שלום שעמד מאחוריו. ר' פנחס הרגיש בדבר ואמר: עול ימים, אל תצחק, במקום שם אלקים - גם אני. ויען ר' שלום: במקום שאני נמצא גם אלקים שם.¹⁸

אברהם יצחק בן אברהם יצחק בן אברהם (י"ג שבט ה'תשנ"ח)

בעת התעטפו בטלית ותפילין בשעה מוקדמת בבוקר, היה זה בחדר הגדול שבבית, ואף אחד מהמתפללים עדיין לא הגיע לבית הכנסת, היה אומר אז את הברכות להתעטף בציצית ולהניח תפילין בדביקות וקול רם שנשמע בכל הבית, אמירתם היתה ככעין ניגון המלא הודאה והשתפכות להשי"ת. מיליו היו נאמרות בישוב הדעת כמונה פנינים ולא בחפזון. כל מילה ומילה ביטאה כמיהה והשתוקקות וקבלת עול מלכות שמים. כך היינו רגילים בני הבית לשמוע כל יום, אך אם ארע שהתאחר מעט לתפילה וכבר היו אנשים בבית הכנסת, אזי היו הברכות נשמעות בהתאפקות ובקול דממה דקה.³⁴

שלום בן אברהם יצחק בן אברהם (י"ג שבט ה'תשנ"ח)

הנענועים שלו (בחג הסוכות) היו בהתרגשות גדולה, והרבה פעמים היו עיניו זולגות דמעות, ואף זאת לא היו נראים אצלו רק כאשר היה נדמה לו שאף אחד אינו מרגיש בו... אז היה עומד בפינה שלא ירגישו בו. אך אחר כך, כאשר החל בהנהגתו וכדרך האדמו"רים היה עושה את הנענועים יחד עם הציבור בבית הכנסת, היתה עבודתו בהתאפקות. ופעם אמר לרבי שלמ'ניו מסדיגורה בזו הלשון: כל שנה בשבועות אומר אני את מגילת רות ובהתרגשות גדולה ובכיות, הנני מרגיש ורואה שם את רוח הקודש ונצחיות ספרי התנ"ך וישראל. אך כאמור כלפי חוץ לא נראה ולא הורגש עליו זאת.³⁵

שלום בן אברהם יצחק בן אברהם

דוד המלך התפלל 'שלח אורך ואמתך המה ינחוני' (תהלים מ"ג). הימנותא דקב"ה [אמונתו של הקדוש ברוך הוא] נקרא אור (זהר). שני אלה, הימנותא דקב"ה והאמת, היו מנהיגי חייו של חותני.³⁷ ואל יהיה הרבר הזה קל בעינינו, ר' פנחס קוריצר³⁸ אמר: (מדרש פנחס) שברתי איברי ועצמותי כיגיעתי לסגל לי מדת האמת בשלמותה והעבודה הזאת ארכה י"ג שנה. להשמר מדבר שקר - אין [נחשב] עדיין מדרגה גבוהה כל כך - [אבל אפילו] קריצת עין, לחץ יד, אנחה או איזה תנועה שהיא - אם אינם מתאימים להלך המחשבות ורגשי הלב, כבר אינם אמת.³⁹

אברהם יצחק בן אברהם יצחק בן אברהם